

Tikrai „ne pro šalį“!

Romualda Suslavičienė

Taip norisi sušukti užvertus paskutinį dabar jau kaišiadoretės Danutės Grigaliūnienės knygelės vaikams rankraščio „Ir vėl pro šalį“ puslapį. Ir dar kaip ne pro šalį!

Būna tokių tekstų, kuriuos skaitydamas beveik fiziškai jauti žodžio skonį. Tokia ir ši apyskaitė apie paprastus, kiekvieno vaiko patiriamus nuotykius, įspūdžius, potyrius. Žinoma, su tarp eilučių slypinčiu pamokymu. Ir ne tik tarp eilučių – D.Grigaliūnienės apysakos vaizdeliuose taip jau atsitinka, kad mažasis herojus beveik kasdien vis susiduria su nauju, jam nepažįstamu žodžiu, kuris suprantamai paaiškinamas. Tad „Ir vėl pro šalį“ - ne tik jaukus, šiltas laisvalaikio kūrinys, bet ir puiki lavinamoji priemonė padedanti ugdyti intelektą.

Tačiau pati vertingiausia būsimos knygelės savybė – tai sodri kalba, todėl ją miela skaityti ir suaugusiam žmogui, nes kiekviename puslapyje „užlipi“ ant tokių netikėtų, taiklių palyginimų, kad norisi atitraukti akis nuo puslapio ir trumpam įsivaizduoti tą senelio lazda, dažnai sutinkamą, bet šįsyk naujom spalvom sublizgusį augalą... Gražu žiūrėti į pasaulį pro tokių originalių palyginimų langą...

Knygelės tekstas jau parengtas, beliko iliustracijos – autorė pasidžiaugė, jog „Ir vėl pro šalį“ sutiko iliustruoti Kristina Tokarevienė. Žinant subtilų šios dailininkės žvilgsnį, dar nekantriau laukti naujos knygelės...

Kodėl pavadinimas „Ir vėl pro šalį“? Ogi todėl, kad 2006 m. išleista Danutės Grigaliūnienės apysaka apie mokinuką Rufą ir šiandien tebedžiugina jaunuosius skaitytojus. Būsimoji knygelė – tarsi tęsinys.

Ir dar – perskaičius Danutės Grigaliūnienės kūrinius vaikams, negali atsistebėti, kiek telpa viename žmoguje. Gilūs, įsimenantys, skausmingais išgyvenimais pažymėti eilėraščiai ir – skaidrus, vaikiškas žiūrėjimas į pasaulį, lyg pirmą kartą jį matytum...